

בעניין: 1. _____ מישי

ת.ז. _____

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.

ע"י ב"כ עוה"ד ידין עילם (מ.ר. 39475) ו/או סיגי בן-ארי (מ.ר. 37566) ו/או עביר
גיבראן (מ.ר. 44346) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או יותם בן הלל (מ.ר.
35418) ו/או חוה מטרס-עירון (מ.ר. 35174) ו/או עידו בלום (מ.ר. 44538)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

1. מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית

2. נציב שירות בתי הסוהר

המשיבים

בקשה בהסכמה להגיב לתגובת המשיבים

בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת להתיר לעותרים להגיב לתגובת המשיבים. ב"כ המשיבים, עוה"ד גולומב, מסכימה באדיבותה לעצם הגשת הודעה זו מטעם העותרים.

ואלה הם נימוקי הבקשה:

1. ביום 23.10.2007 הורה כבוד השופט פוגלמן למשיבים להתייחס לסעיף 10 לבקשת העותרים.
2. בסעיף 10 הנ"ל ביקשו העותרים כי המשיבים יודיעו לבית המשפט הנכבד "מדוע לא ירשום השב"ס כדין, ובזמן אמת, את מקום מעצרים של עצורים ואת היעד במקרה של העברתם ואלו פעולות נוקט השב"ס כדי למנוע כשלים עתידיים כפי שהתחייב".
3. ביום 5.11.2007 התקבלה תגובת המשיבים והנה היא מכסה טפחיים אף מבלי גלות חלק. המשיבים צירפו, כנספח 1 לתגובתם, את פקודת נציבות שירות בתי הסוהר מס' 04.27.00 שכותרתה "קליטת עצורים ממשמורת המשטרה – רישום ובקרת החזקתם כדין". דא עקא שהן העותר 1 והן שלושת העצורים שעניינם הובא בסעיפים 5 ו-6 לבקשה בהסכמה של העותרים, מיום 18.10.2007 (להלן: הבקשה) – לא הועברו לשירות בתי הסוהר ממשמורת המשטרה! כל אותם העצורים (ועוד רבים שכמותם) הועברו בין מתקנים שונים, הנמצאים כולם באחריות שירות בתי הסוהר ולכן הפקודה הנ"ל אינה רלבנטית בעניינם.
כך לדוגמא הועבר העותר 1 מכלא קישון לכלא אוהלי קינדר (שניהם מתקנים באחריות השב"ס); מר שוויש (שעניינו נדון בסעיפים 5-11 לנספח 2 לבקשה) הועבר בין כלא עופר, כלא הדרים וכלא מג"ן (שלושתם באחריות השב"ס); מר עפאנה (שעניינו נדון בסעיפים 12-13 לנספח

2 לבקשה) הועבר מכלא קישון לכלא אחר והוחזר לאחר 9 ימים לכלא קישון, מבלי שנרשם לאן עבר ומאין חזר ומר סוואלמה (שעניינו נדון בסעיף 6 לבקשה), הועבר מכלא שקמה לכלא אוהלי קידר (שניהם מתקנים באחריות השב"ס) שם שהה במשך ארבעה ימים תמימים מבלי שנרשם. המסגרת החוקית לרישום העצורים לפיכך אינה מצויה בפקודת הנציבות, אותה צירפו המשיבים, אלא בהוראות החוק שהביאו העותרים בסעיף 4 לבקשה ולפיהן:

"בהתקבל אדם לבית סוהר ידאג מנהל בית הסוהר שיירשמו בנוגע אליו הפרטים שנקבעו." (סעיף 4 לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), תשל"ב-1971).

וכן:

"בבית הסוהר יתנהל רישום מעודכן ומדוייק לגבי כל אסיר המוחזק בו הכולל את האסמכתא למאסרו ומציין את תקופת המאסר או המעצר." (סעיף 1 בהוראה 5.06 להוראות שירות בתי הסוהר; כל ההדגשות בבקשה זו שלי – י.ע.).

4. לא זו בלבד שלפקודה אשר צורפה לתגובת המשיבים אין נפקות לעניין העתירה, בסעיף 3 לתגובתם מצרפים המשיבים הנחייה פנימית אותה הוציאה מפקדת בית הכלא אוהלי קידר והמתייחסת לסדר פעולות הרישום שיש לבצע ביחס ל"רישום עצורים מסוגו של העותר".

ראשית, העתירה לא התייחסה לליקויים ברישום בכלא אוהלי קידר בלבד והדוגמאות לליקויים אותם הבאנו בעתירה ובבקשה לא עסקו אך ורק בליקויים ברישום בכלא אוהלי קידר.

שנית, לא ברור לעותרים מהם "עצורים מסוגו של העותר". העותר הינו עצור ככל עצור אחר ומגיעות לו אותן הזכויות המגיעות לכל עצור אחר. אף בהנחיה הפנימית הנ"ל לא מצוין מה ייחודם של העצורים הכלואים באגף 10 בכלא אוהלי קידר. ככל הידוע לעותרת, ייחודו של האגף הנ"ל הינו בכך שהוא אגף בו מוחזקים מדובבים ואשר אליו מובאים, במהלך חקירת שב"כ, עצורים המוכנסים לתא אחד עם מדובבים אלו. עובדות אלו מייחדות את האגף ולא את העצורים ואין בהן בכדי לפגוע בזכות מזכותם של העצורים בו.

5. בסעיף 4 לתגובתם מתייחסים המשיבים להקמתו של צוות בדיקה שמונה על ידי המשיב 2 "שמטרתו לבדוק את אופן עבודת משרדי הרישום בבתי הכלא". המשיבים לא מגלים מהם סמכויותיו של צוות הבדיקה הנ"ל ומהו פרק הזמן שהוקצב לצוות לצורך גיבוש מסקנותיו. העותרים מברכים על הקמתו של כל צוות בדיקה שיש בו בכדי לגרום למשיבים לעמוד במחויבותיהם על פי חוק. עם זאת, כפי שנכתב בסעיף 9 לבקשה, אין זו הפעם הראשונה בה מבטיחים המשיבים לפעול לטיפול בכשלים.

היות ובתגובתם אין המשיבים מגלים **אילו פעולות ננקטו** בכדי למנוע את הכשלים (מלבד הקמה של צוות בדיקה כאמור), מבקשים העותרים כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבים להגיש הודעה משלימה בתוך 60 ימים, בה יתייחסו המשיבים בפירוט לעבודת צוות הבדיקה, מסקנותיו ואילו פעולות ננקטו על ידי המשיבים ליישום המסקנות.

6. המשיבים מתייחסים לקשיים העומדים בפניהם כתוצאה ממחויבותם לרשום "תנועות של מאות רבות של אסירים ועצורים מדי יום ביומו", וכן "כתוצאה מגידול במספר האסירים בשל העברתם של מתקני כליאה מצה"ל וממשטרת ישראל לידי שב"ס". ראשית ייאמר, כי העברתם של מתקני הכליאה לידי השב"ס נעשתה, למיטב הבנת העותרים, היות והשב"ס הוא הגורם אשר אמור לתת את המענה המקצועי ביותר לצרכיהם וזכויותיהם של הכלואים ולפיכך אמורה להפחית ולא להרבות את כמות הכשלים. הטלת האחריות לכשלי המשיבים בקבלת אחריותם על מתקני כליאה נוספים אינה מלמדת כי המשיבים מודעים לאחריות המוטלת על כתפיהם. גם העובדה כי הם צריכים לטפל ברישום של מאות עצירים ואסירים ביום אין בה כדי לגרוע מאחריותם. כדברי הנשיא (בדימוס) ברק:

"זכויות אדם עולות כסף... זהו מחיר שכדאי וצריך לשלמו כדי להבטיח את היותנו חברה שומרת זכויות אדם ומכבדת שוויון. בוודאי כך כאשר הדרישה לשוויון נקבעה במפורש על-ידי המחוקק". (דנג"ץ 4191/97 **רקנט נ' בית הדין הארצי לעבודה**, פ"ד נד(5) 330, 355).

7. לעניין פסיקת ההוצאות מציינים המשיבים כי "המידע אודות מקום הימצאו של העותר 1 נמסר לבא-כוחו זמן קצר לאחר הגשת העתירה, ומבלי שהיה צורך בקיום כל דיון בה". טענה זו מקוממת עד מאוד. ראשית, המידע האמור נמסר בחלוף למעלה מ-24 שעות מרגע הגשת העתירה. שנית, באם לטענת העותרים המדובר בזמן קצר, הדבר מעיד כאלף עדים על כך שהמידע בעניינו של העצור היה זמין למערכות השונות של המשיבים אליהן פנתה העותרת, כמפורט בסעיפים 3-6 לעתירה, ואשר טענו כי המידע אינו מצוי בידיהן. מדוע היה צורך לאלץ את העותרים לגזול מזמנו של בית המשפט הנכבד בהגשת עתירה זו כשהמידע מצוי בידי המשיבים?

מטעמים אלו מתבקש בית-המשפט להורות למשיבים להגיש הודעה מעדכנת כמבוקש בסעיף 5 לעיל וכן לחייב את המשיבים בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת עורך-דין לעותרים.